

[Ulrich.]

mange Ord det ærede Medlem anvender, saa vil han ikke kunne gøre godt igen den Skade, han har forvoldt.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne sige, at jeg er ganske enig med ham i dette, at den lette Adgang til Kredit har været Landmændenes Ruin. Det er netop en af Aarsagerne, at de gode Kreditforeninger, vi har haft i dette Land, alle de mange Institutioner, der har givet sig af med at laane Penge ud, har i den Periode, da Landbruget var en god Forretning, været alt for villige til at forøge Laanene i Landbrugsejendomme. Men synes den højtærede Minister egentlig ikke, at det saa var rime ligt, at man traf Lovforanstaltninger, som forebyggede, at noget saadant kunde ske i Fremtiden? Var det ikke betimeligt, at man ligefrem ved Lov bestemte, hvad Maksimum skulde være for Laangivning? Jeg synes, det vilde være overordentlig heldigt, om man kunde komme ind paa en saadan Lovgivning, og jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, der alt-saa har denne fornuftige Opfattelse, at han fremsætter Forslag i denne Retning. Det vil nemlig være en Beskyttelse for den fremtidige Realkredit her i Landet. ... (*Christmas Møller*: Det faar Ministeren ikke Tid til) ... Ja, det ved man aldrig.

Saa siger den højtærede Minister, at det er jo ikke nogen Gave, man her kommer og tilbyder disse Husmænd. Nej, det er meget rigtigt, det er ikke nogen Gave, men det er en øjeblikkelig Nedsættelse af deres Udgifter, og om det er de samme Mennesker, som faar denne Nedsættelse, altsaa den øjeblikkelige Hjælp, der senere kommer til at bøde ved at betale mere, det ved den højtærede Minister ikke noget som helst om. Og det er en af de store Svagheder ved dette Lovforslag, at man altsaa paa et givet Tidspunkt nedsætter Afgifterne for disse Men nesker, og saa senere ud i Tiden lader man andre om at betale den Nedsættelse, man har givet i det nuværende Øjeblik. Det er en Sammenblanding af Ejendomsforholdet og den rene Forpagtning, som er af det onde. Den rene Forpagtning er i Virkeligheden et udmærket Brugsforhold; thi det medfører, at der betales en aarlig Afgift bestemt efter Konjunkturerne, Priserne paa de forskellige Landbrugsvarer, og dette Forhold kan afbrydes, naar Parterne ønsker det. Men den Sammenblanding af, at Staten ejer noget, og Brugeren ejer noget, er et Forhold, som altid vil vise sig i højeste Grad utilfredsstillende.

Den højtærede Minister siger, at en

Foranstaltning som denne vil animere til at fortsætte. Altsaa, alle disse elendige Mennesker, som i Øjeblikket er brudt sammen og ikke ser nogen som helst Udvej til at kunne fortsætte, vil blive animeret til at fortsætte, naar de faar denne øjeblikkelige Lettelse. Ja, det er muligt, at det vil lykkes den højtærede Minister, hans Parti og det dermed i Fodslag gaaende andet politiske Parti her paa Rigsdagen at bilde Befolkningen dette ind, og at det vil animere en Masse af de Mennesker til at fortsætte ad den Vej, de er begyndt paa. Men hvis den højtærede Minister og det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen vil tro, at man derved opnaar en Fordel for Statskassen, saaledes som de begge har udtalt, maa de virkelig tro om igen, for det, der her foreslaas, aabner aldeles ikke Adgang til, at disse Mennesker i højere Grad end nu kan betale til Staten, hvad de skal betale.

I Øjeblikket kan de ikke betale, og Ministeren har ikke noget Middel til at tvinge dem til at betale, og hvis et saadant fandtes, vilde Ministeren vige tilbage fra at bruge det. Derfor maa man gribe til ganske andre Foranstaltninger for at komme ud af det Uføre, hvori vi befinder os. Det eneste, som kan hjælpe — og heri ligger ogsaa Svaret til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, der direkte spurgte mig herom — er at sørge for, at Priserne paa Landbrugsprodukter kommer til at svare til Produktionsprisen.

Dette kan man gøre paa forskellig Maade. Naar det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerre) spurgte mig, hvad jeg vilde foreslaa, hvis jeg var Landbrugsminister, skal jeg gerne svare det ærede Medlem, for jeg lægger aldrig Skjul paa, hvad jeg anser for det rette, uden at jeg derfor vil indlade mig paa en længere Debat om dette Spørgsmaal, for det vilde dreje sig om dagevis og sikkert om Aar at gøre det ærede Medlem forstaaeligt det, som ligger i disse Principper.

Jeg vilde, hvis jeg var Landbrugsminister, foreslaa en bevægelig Korntold, sat i Forhold til den Pris for Korn, som betinger Landbrugets Rentabilitet, og hvis det ærede Medlem ikke ved, hvad den Pris er, saa vil jeg fortælle ham, at den er 15 Kr. Og dernæst vilde jeg gennemføre en frivillig Rationering af Svineproduktionen, saa at jeg med det Beløb, Korntolden udgør, sikrer en Svineproduktion til en Pris af 1 Kr. 20 Ø. pr. kg. Jeg vilde rationere Svineproduktionen frivilligt paa den Maade, at de mindre Landbrug kom til at levere